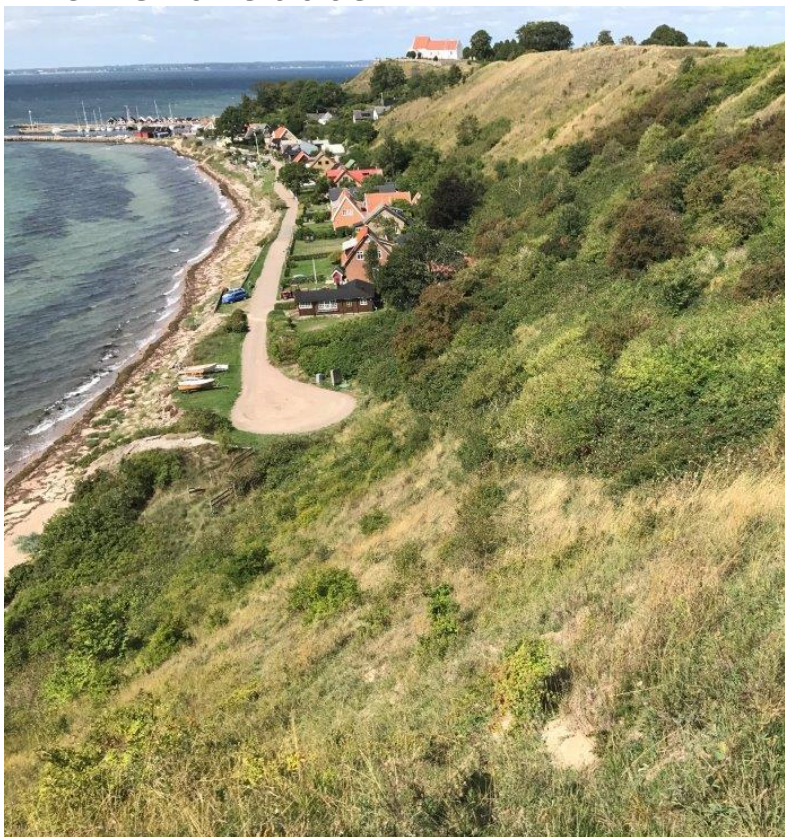

Bevarandeplan för Natura 2000-området Ven SE0430063

Kyrkbacken på Ven och sanddöla. Foto: Mikael Olofsson och Alex Regnér

Grunduppgifter om Natura 2000-området

Län:	Skåne
Kommun:	Landskrona
Läge:	Större delen av Vens kuststräcka.
Markägare:	Enskilda, staten och Landskrona kommun.
Areal:	67,5 hektar
Skyddsform:	Vens backafall (naturreservat), 1990–11
Bakgrund:	pSCI beslutat av Regeringen 1995–12. SCI fastställt av EU-kommissionen 2004–12. SAC fastställt av Regeringen 2011–03. Bevarandeplan fastställd & kungjord av Länsstyrelsen Skåne 2018-12-20 respektive 2018-12-21.
Reviderad:	2018–10

Vad betyder Natura 2000?

EU bygger ett nätverk av områden med skyddsvärd natur som kallas Natura 2000. Syftet är att EU:s medlemsländer ska ta ett gemensamt ansvar för att bevara arter och naturtyper som förekommer i Europa. Natura 2000 har tillkommit med stöd av två EG-direktiv; Fågeldirektivet (EU-rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009) om bevarande av vilda fåglar och Habitatdirektivet (EU-rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992) om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter senast ändrat genom direktiv 2006/105/EG. Nätverket byggs upp av områden som föreslås av regeringen och som antas av kommissionen. Direktiven har sin grund i Bernkonventionen som var först med att rättsligt skydda arter och deras livsmiljöer i Europa. EU-direktiven bygger på nya kunskaper och inför principen att bevara naturtyper för deras egen skull och inte enbart för att de utgör hemvist för vissa arter. Habitat- och fågeldirektivet är EU:s bidrag till bevarandet av den biologiska mångfalden så som det lades fast i Konventionen om biologisk mångfald i Rio 1992.

Sverige har ett särskilt ansvar för att skydda och vårda de områden som är föreslagna att ingå eller som ingår i Natura 2000 och detta regleras i den svenska lagstiftningen i Miljöbalken med tillhörande Förordning om områdesskydd m m. Det innebär att åtgärder som kan inverka negativt på bevarandestatus för preciserade habitat eller arter inom Natura 2000-området kräver tillstånd enligt miljöbalken med tillhörande förordningar.

Vad är en bevarandeplan?

Till varje Natura 2000-område ska det finnas en bevarandeplan. Den ger en beskrivning av området och dess naturvärden och vilken skötsel som behövs för att dessa naturvärden ska finnas kvar långsiktigt. Bevarandeplanen innehåller också en beskrivning av vilka verksamheter och åtgärder som kan hota de arter och livsmiljöer som ska skyddas i Natura 2000-området. Bevarandeplanen innehåller viktig information som används som underlag vid samråd och tillståndsprövningar av verksamheter och åtgärder inom Natura 2000-området. I bevarandeplanen redovisas gränser, naturtyper och arter enligt bästa tillgängliga kunskap. I de fall där ny kunskap har tillkommit, har Länsstyrelsen för avsikt att föreslå dessa ändringar till regeringen när nästa tillfälle ges. Vid tillståndsprövning utgår man ifrån i verkligheten förekommande naturtyper, varför det är nödvändigt att bevarandeplanerna redovisar dessa, även om de inte har hunnit beslutas av regeringen. Om ett Natura 2000-område också ingår i ett annat områdesskydd, t.ex. naturreservat, finns det gällande föreskrifter för området, dessa finns att läsa i beslutet till naturreservatet samt i skötselplanen. Bevarandeplanen för Natura 2000-området hänvisar i mycket till skötselplanen och utgör därför en enklare form av bevarandeplan. Bäst läses de tre dokumenten tillsammans.

Vad är en Natura 2000-art eller en typisk art?

Bevarandeplanen redovisar flera kategorier av arter. *Natura 2000-arter* är utpekade skyddade arter som listas i art- och habitatdirektivets bilaga 2 eller i fågeldirektivets bilaga 1. Bevarandeplanen ska ha med bevarandemål för dessa arter och tillstånd krävs för åtgärder som kan riskera att påverka arten. *Typiska arter* är indikatorer för en naturtyps bevarandestatus.

Karaktäristiska arter ska stödja tolkningen av en viss naturtyp. Vissa arter kan vara både typiska och karaktäristiska. *Prioriterade arter (och naturtyper)* är de arter/naturtyper som är utvalda som mest hotade enligt art- och habitatdirektivet och vars utbredning huvudsakligen ligger inom EU:s territorium, de är markerade med en asterisk. Dessa prioriteringar ska skiljas från de prioriteringar av arter (och naturtyper) som görs i bevarandeplanen när åtgärder prioriteras för att arten (eller naturtypen) ska få gynnsam bevarandestatus. En nationell *rödlista* är en sammanställning av arters status (utdöenderisk) inom ett lands gränser. Den publiceras vart femte år av ArtDatabanken och finns för närvarande förtecknad i boken Rödlistade arter i Sverige 2015. *Fridlysta arter* är förtecknade i Artskyddsförordningen. Att en art är fridlyst innebär att det är förbjudet att plocka, fånga, döda, eller på annat sätt samla in eller skada vissa växter och djur. *Ågp-arter* är de hotade arter som har fått ett särskilt åtgärdsprogram för att rädda dem och deras livsmiljöer.

Vad är bevarandestatus?

Natura 2000 innebär att alla EU-länder ska vidta åtgärder för att naturtyper och arter som utpekats ska ha *gynnsam bevarandestatus*. Det innebär att man ska försäkra sig om att de utpekade naturtyperna och arterna finns kvar långsiktigt i Europa. För en naturtyp kan *gynnsam bevarandestatus* innebära att man bevarar de strukturer och funktioner som finns i naturtypen och att de arter som är typiska för naturtypen finns kvar i livskraftiga populationer. För en art innebär *gynnsam bevarandestatus* att arten finns i livskraftiga populationer och att förekomsten av dess livsmiljö är tillräcklig. I bevarandeplanen anses fullgod bevarandestatus vara densamma som gynnsam.

Viktigt att tänka på

För att inte skada Natura 2000 områdets naturvärden krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000 område. Detta gäller oavsett om ingreppet sker inom eller utanför ett Natura 2000-område. Alla som planerar att utföra en åtgärd som man tror kan påverka ett områdes naturvärden ska på ett tidigt stadium kontakta Länsstyrelsen. Det underlättar eventuell tillståndsprövning som Länsstyrelsen ska göra. När det gäller åtgärder på skogsmark ska istället Skogsstyrelsen kontaktas. Bevarandeplanen för ett Natura 2000-område kan revideras när ny kunskap tillkommer eller när förutsättningarna förändras. När bevarandeplanen förändras medför det att den måste fastställas på nytt. Då ges markägare och andra berörda möjlighet att lämna synpunkter.

Mer information om Natura 2000

Länsstyrelsens webbplats: www.lansstyrelsen.se/skane/N2000 eller
telefon 010-224 10 00

Naturvårdsverkets webbplats: www.naturvardsverket.se

Mer information om naturreservat

Länsstyrelsens webbplats: www.lansstyrelsen.se/skane/bildanaturreservat eller
telefon 010-224 10 00

Karttjänsten Skyddad natur webbplats: <http://skyddadnatur.naturvardsverket.se>

Innehållsförteckning

ÖVERSIKTSKARTA.....	5
OMRÅDESBESKRIVNING.....	6
INGÅENDE NATURTYPER OCH ARTER ENLIGT NATURA 2000	7
Bevarandesyfte och prioriterade bevarandevärden	8
Bevarandemål.....	8
Beskrivning av naturtyper och arter och deras bevarandestatus.....	9
Naturtyper	9
Natura 2000 – arter.....	10
HOTBILD – VAD KAN PÅVERKA NATURA 2000-OMRÅDET NEGATIVT?.....	11
SKYDD OCH BEVARANDEÅTGÄRDER.....	12
Skydd och reglering.....	13
Prioriterade bevarandeåtgärder	13
Restaureringsåtgärder	13
Löpande skötsel	13
Uppföljning	13
REFERENSER.....	14
BILAGOR	14
Bilaga 1, Karta med naturtyper enligt Natura 2000.....	15
Bilaga 2, Naturtypskoder för kartan.....	20
Bilaga 3, Rödlistade och hotade arter i Natura 2000-naturtyperna.....	21

Översiktskarta

Natura 2000
Ven, SE0430063

 Områdets avgränsning

0 175 350 700 m : 25 000

Områdesbeskrivning

Natura 2000-området Ven är beläget i Öresund utanför Landskrona och utgör större delen av ön Vens kuststräcka. Ven upptas till största delen av en flack plåtå med en högsta höjd på 45 meter. Vid plåtåns kanter övergår den flacka ytan i branta klintkuster, de s.k. Backafallen, vilkas natur och utformning är unika för Sverige. Sedan 1990 är klintkusterna avsatta som naturreservat. De bjuder på ett estetiskt tilltalande landskap med fri utsikt över Öresund och de svenska och danska kusterna. För natur- och kulturmiljövården är Ven ett värdefullt område för forskning och undervisning. Hela ön är utpekad som riksobjekt för kulturminnesvård och naturvård såväl som för friluftsliv. Ön är av stor betydelse för friluftslivet och besöks av ca 100 000 turister varje år.

På grund av sitt läge mitt i Öresund antas Ven höra till de av människan tidigast koloniserade områdena i Sverige. Här finns rikligt med fornminnen från stenåldern fram till vikingatid och människan började tidigt nyttja ön. Vens backafall är en värdefull representant för gamla utmarker i Norra Europa som under århundraden hållits öppna genom bete och virkesuttag. Till följd av den långa kontinuerliga hävden i kombination med en särpräglad miljö och varmt lokalklimat har mycket artrika naturtyper med mycket höga naturvärden utvecklats här. Området innehåller ett flertal rödlistade och regionalt sällsynta arter t.ex. jättefräken och klintsnyltrot. På ön förekommer bl.a. ett flertal sällsynta insekter, sniglar och snäckor. Ven är också hemvist för Sveriges kanske största population av sandödlor och stora kolonier av häckande backsvala.

Resterna av den gamla fäladsmarken finns nu endast bevarad i Backafallen som fram till början av 1900-talet var så gott som helt öppna. Därefter har betet upphört successivt och stora delar av området har vuxit igen till lövskog eller buskmark. Även de ännu öppna områdena är till stor del drabbade av igenväxning genom att fältskiktet, till följd av ohävd, blivit högvuxet och ett tjockt förnalager skuggar ut och kväver den lågvuxna örtfloran. Igenväxningen har på sina håll påskyndats genom plantering av bl.a. vresros, bergtall, tall, ek, bok och havtorn. Även i kärren har plantering skett, främst med ask och olika videarter. Vissa avsnitt hålls dock öppna och skapligt hävdade genom årliga bränningar tidigt på våren. Stränderna består främst av klappersten, grus och i mindre omfattning av sand. Vegetationen på stränderna är sparsam och endast välutvecklad i mer skyddade lägen med ansamlad tång.

I övrigt gällande områdesbeskrivning hänvisas till skötselplanen för naturreservatet Vens backafall.

En närmare beskrivning av naturtyper och arter finns under rubriken Beskrivning av naturtyper och arter.

Ingående naturtyper och arter enligt Natura 2000

Områdets naturtyper (se tabell 1 och bilaga 1) konstaterades vid fältbesök.

Tabell 1. Vens naturtyper med arealer och Natura 2000-arter inom området. Natura 2000-koder inom parentes. Naturtyperna indelas i fullgod bevarandestatus (gynnsam bevarandestatus) där alla kriterierna för areal, ekologisk struktur och funktion samt för typiska arter är uppfyllda. I en icke fullgod naturtyp uppfylls definitionen för naturtyp men det kan saknas delar av ekologisk struktur och funktion eller typiska arter. Utvecklingsmarker kan inte definieras som en naturtyp idag men kan omföras till någon naturtyp med aktiva åtgärder eller med naturlig förändring efter lång tid.

Naturtyp	Areal (ha) med bedömd bevarandestatus		
	Fullgod	Icke fullgod	Totalt
Annuell vegetation på driftvallar (1210)		0,11	0,11
Perenn vegetation på steniga stränder (1220)	2,5	1,1	3,6
*Kalkgräsmarker (viktiga orkidélokaler, 6210)	1,6	1,4	3
*Artrika torra-friska låglandsgräsmarker av fennoskandisk typ (6270)	0,58	2,4	3
Total areal naturtyper	9,71		
Total områdesareal	67,5		
Natura 2000-arter	Bevarandestatus		
◆ Större vattensalamander <i>Triturus cristatus</i> (1166)	Icke fullgod		
*prioriterad naturtyp enligt Natura 2000			
◆ ny art/naturtyp som inte är beslutad av Regeringen			

Bevarandesyfte och prioriterade bevarandevärden

Det övergripande bevarandesyftet för Natura 2000-nätverket är att bidra till bevarandet av biologisk mångfald genom att bibehålla eller återskapa gynnsam bevarandestatus för de naturtyper och arter som omfattas av EU:s Art- och habitatdirektiv.

För det enskilda Natura 2000-området är det överordnade syftet att bevara eller återställa ett gynnsamt tillstånd för de fåglar, naturtyper, Natura 2000-arter och typiska arter som utgjort grund för utpekandet av området. Genom att ha gynnsamt tillstånd bidrar Natura 2000-området till att skapa eller upprätthålla en gynnsam bevarandestatus på biogeografisk nivå.

De prioriterade bevarandevärdena är Vens unika klintkust samt naturtyperna kalkgräsmark (6210) och silikatgräsmarker (6270) som tillsammans hyser en artrik flora och fauna.

Motivering:

Backafallen, den branta klintkusten, uppvisar blottade erosionsbranter, gräs- och örtbevuxna öppna betesmarker och busk- och trädbevuxna partier. Vegetationen är artrik och rymmer sällsynta arter som jättefråken och klintsnyltrot. Faunan är också av högt värde. Vens säregna landform saknar motsvarighet i landet. Ön är uppbyggd av lösa avlagringar och platån är helt uppodlad. Fornminnen finns liksom en speciell bebyggelse. Ven har stora värden för rekreation och har en synnerligen tilltalande landskapsbild.

Bevarandemål

Regelbunden hävd genom bete, slåtter och bränning ska påverka området. Hydrologin ska vara ostörd och det ska inte finnas några avvattande eller tillrinnande diken eller körspår som medför negativ påverkan på naturtyperna. Naturliga störningsprocesser i form av tramp, saltvatten/saltstänk, erosion etc. ska påverka området. Ingen antropogen näringstillförsel ska förekomma. Tillskottsutfordring av betesdjur ska undvikas i möjligaste mån. Betesdjuren ska inte ges medel mot parasiter eftersom det kan finnas kvar rests substanser i spillningen som kan påverka dynglevande organismer negativt. Fysiska strukturer i form av busksnår, blottad sand, småvatten, bryn etc. ska finnas. Solexponerade och varma miljöer och strukturer ska utgöra ett påtagligt inslag i området. Träd- och buskskikt ska förekomma i begränsad utsträckning. Värdefulla träd och buskar ska finnas. Det ska finnas partier där busksnår och öppen mark utgör en mosaik. Ingen skadlig ansamling av förna ska finnas i området efter vegetationsperiodens slut. Marken ska ha ett luckert vegetationstäck och partier med öppen sand/jord. Främmande/invasiva arter ska inte förekomma. Tång och annat naturligt driftmaterial ska inte städas bort från stranden. De för naturtyperna förekommande typiska arterna i området ska finnas i livskraftiga populationer.

Framtida uppföljning av planen kan medföra att nuvarande bevarandemål ändras och att nya mål läggs till.

Beskrivning av naturtyper och arter och deras bevarandestatus

Naturtyper

Ånnuell vegetation på driftvallar (1210)

På Ven finns två mindre ytor med driftvallar (1210), en på södra och en på västra sidan av ön. Driftvallarna uppkommer genom att tång, vass eller annan vegetation drivit med vattnet genom strömmar och vågrörelser och lagrats upp som ”vallar” längs stränderna. Driftvallarna på Ven finns på stränder med sand och klappersten och ett mindre inslag av stenblock. I naturtypen växer bl.a. sodaört, kråkvicker, broskmålla och marviol. Naturtypen har i området icke fullgod bevarandestatus på grund av strandstädning som har inneburit bortforsling av driftmaterial.

Perenn vegetation på steniga stränder (1220)

Naturtypen sten- och grusvallar (1220) förekommer längs med en stor del av Vens kuststräcka. Strax öster om Norrebro på nordöstra Ven finns ett större sammanhängande parti med naturtypen som i övrigt främst förekommer som långsmala remsor. Sten- och grusvallarna finns på klapperstensstränder och har en flerårig vegetation av olika vegetationstyper på de övre delarna. I de äldre delarna kan antingen ljung-, ris- eller gräsvegetation eller en vegetation dominerad av lavar och mossor utvecklas. Naturtypen är på Ven till största delen ohävdad och karakteriseras av växter som saltarv, strandråg, strandvial, strandkål, kvickrot, strandkvanne och röllika. Naturtypen har i området till största del fullgod bevarandestatus.

Kalkgräsmarker (viktiga orkidélokaler, 6210)

Naturtypen kalkgräsmark (6210) förekommer dels på västra sidan av Ven, strax söder om Kyrkbacken, samt vid öns sydkust. Kalkgräsmarkerna på Ven utgörs av bl.a. vegetationstyperna torräng och örtrik torräng vilka tillsammans är de vanligaste vegetationstyperna i de delarna av backfallen som ännu är öppna. Torrängarna domineras generellt av knylhavre och även gulmåra, humlelusern, hundäxing, revfingerört, rödklint, rödsvingel, smalbladigt ängsgröe, småborre, svartkämpar, vildmorot, väddklint och åkervinda. Mängden träd och buskar varierar beroende på hävdstatus. Vid ökad erosion och inslag av barmark förekommer ofta mer störningsberoende arter. Merparten av områdena med torräng har inslag av örtrik torräng vilket ger ett som regel relativt högt floravärde.

Kalkgräsmarkerna på syd- och västsidorna är mycket torra till följd av en kraftig solexponering. Klinterna är här brantare och mer benägna att erodera. Speciellt vegetationen vid Kyrkbacken är synnerligen artrik. Här återfinns backvicker, bergmynta, blodnäva, brudbröd, flentimotej, fältmalört, fältvädd, gulmåra, hedblomster, kungsmynta, kustruta, puktörne, rödklint, spåtistel, tulkört, väddklint och ängshavre. Även sällsynta mossor som är beroende av ständigt nyblottad lera, t.ex. toffelmosor förekommer varav smal toffelmosa i Sverige endast är funnen på 4 lokaler, samtliga i Skåne. Runt Kyrkbacken återfinns de rödlistade arterna finlost, hylsnejlika och svart gulspetsvivel. Erosionen skapar markblottor och ger plats för många konkurrenssvaga ånnueller och bienner. I naturtypen har även sandödda observerats.

Naturtypen har i området till större delen fullgod bevarandestatus. 1,6 hektar har fullgod bevarandestatus och 1,4 hektar har icke fullgod bevarandestatus på grund av igenväxning och näringspåverkan från närliggande åkermark.

Artrika torra-friska låglandsgräsmarker av fennoskandisk typ (6270)

Naturtypen silikatgräsmark (6270) förekommer huvudsakligen på Vens östra sida, strax norr om Bäckviken. Ytterligare ett mindre parti finns på öns sydvästra del. Dessa örtrika torrängar är oftast lokaliserade i de övre delarna av branterna och vegetationen domineras där av brudbröd, darrgräs och ängshavre. På silikatgräsmarkerna mellan Bäckviken och Haken finner man dessutom de ovanliga arterna klintsnyltrot och jättefräken vilka har sina svenska huvudförekomster just på Ven.

På Vens östra sida, mellan Bäckviken och Haken, exponeras marken mindre mot solen och är därför fuktigare. Erosionen är inte lika påtaglig här som på andra delar av ön och de örtrika torrängarna är delvis annorlunda sammansatta. Jordtistel, gråfibbla, darrgräs och slankstarr dominerar, och det finns rikliga mängder av brudbröd, gulmåra och rödkämpar. Andra arter att nämna är backsmultron, bockrot, gråfibbla, gullviva, kungsmynta, käringtand, luktsmåborre, prästkrage, rödklint, småborre, spåtistel och vädtklint. Området kring Haken är ett av de få ögödslade områdena på Ven som ännu betas och här finns även små barmarksytor.

Vens silikatgräsmarker är generellt svagt betade och svagt påverkade av produktionshöjande åtgärder. Stora delar av naturtypen är igenvuxen och i buskskiktet finner man bl.a. hagtorn, björnbär, salix, slån och vresros.

Naturtypen har i området till största del icke fullgod bevarandestatus på grund av igenväxning och näringspåverkan från närliggande jordbruksmark.

Natura 2000 – arter

Större vattensalamander (1166)

Natura 2000-arten större vattensalamander lever större delen av sitt liv på land, och hittas egentligen bara i vatten under lek- och larvperioden. På land tycks den ha väldigt specifika val av livsmiljö, t.ex. murkna trädstammar och stubbar, smågnagargångar, under mossbeklädda stenar och i blockterräng. Vanligen finns de i fuktig huvudsakligen lövdominerad skog, men de påträffas sällsynt även på öppen mark, t.ex. i fuktiga hagar med högvuxet gräs.

I vatten lever den i vattensamlingar som är permanenta och solbelysta, och finns sällan i vattensamlingar som är mindre än 10 meter i diameter och/eller grundare än 0,5 meter. Lekvatten bör vara fiskfria, för larverna är utsatta för en stark predation från dessa. Dessutom innebär frånvaron av fisk att det finns mer föda i form av fler evertebrater i vattnet. Det är viktigt att det finns lämpliga habitat på land nära lekvatten, för studier har visat att en majoritet av individerna i en population sällan vandrar längre än 100 meter från vattnet.

Större vattensalamander är klassad som livskraftig på den nationella rödlistan men mycket tyder på att arten har minskat kraftigt i antal under de senaste decennierna. Arten har på Ven bl.a. påträffats i Norrebrogsdammen som ingår i Natura 2000-området. 20 adulta individer observerades i dammen i maj 2015. Inom Natura 2000-området finns omkring en handfull smådammar med potential som lokal för större vattensalamander. Strax utanför området finner man fler småvatten i form av bl.a. dammar och mörkelgravar. Arten har i området icke fullgod bevarandestatus på grund av fragmentering och igenväxning kring dammar och småvatten. Habitatbrist och fragmentering är ett problem då arten har en begränsad spridningsförmåga.

Hotbild – vad kan påverka Natura 2000-området negativt?

Nedan redovisas exempel på åtgärder som riskerar att påverka utpekade naturvärden negativt. För att inte skada Natura 2000 områdets naturvärden krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000 område. Alla som planerar att utföra en åtgärd som man tror kan påverka ett områdes naturvärden ska på ett tidigt stadium kontakta Länsstyrelsen. Det underlättar eventuell tillståndsprövning som Länsstyrelsen ska göra. När det gäller skogsbruksåtgärder ska istället Skogsstyrelsen kontaktas.

Observera att dessa hot ej är föreskrifter som t.ex. för naturreservat utan är tänkt att användas som ett verktyg vid tillståndsprövning samt för att påvisa vad som påverkar Natura 2000-området. OBS hoten är oftast reglerade i föreskrifterna för beslutet om naturreservat.

De största hoten för områdets naturtyper och Natura 2000-arter är:

- För svag eller utebliven hävd som leder till att naturtyperna växer igen.
- För intensiv hävd som skadar vegetationen.
- Bebyggelse, vägar, anläggningar och annan markexploatering och markanvändningsförändring, exempelvis skogsplantering och täktverksamhet, i objektet eller i angränsande områden som kan påverka naturvärdena i området negativt.
- Gödsling eller annan tillförsel av näringsämnen (t.ex. gödsling, kalkning, kväveläckage från omgivande marker, spridning av rötslam, stödutfodring m.m.) från annan källa än från betande djur som skadar mark och vegetation. Tillskottsutfodring av betesdjur ger indirekt näringstillförsel till marken och missgynnar den konkurrenssvaga floran. Betesmarkerna får inte sambetas med gödslade marker och tillskottsutfodring av betesdjur får endast ske i samband med övergångsutfodring vid betessläpp och installning.
- Användning av avmaskningsmedel med samma miljöpåverkan som avermectin är negativt för den dynglevande insektsfaunan och bör undvikas i så stor utsträckning som möjligt. Avmaskningsmedel bör inte användas utom när det sker på Veterinärens inrådan.
- Användning av bekämpningsmedel och kemikalier i de omkringliggande skogarna och åkrarna.
- Förändringar i områdets hydrologi från både inom och utanför området genom t.ex. markavvattning, planteringar, dikesrensning eller dämningar. Förändrad vattenkemi och

försämring av vattenkvaliteten genom t.ex. utsläpp av föroreningar i vattendrag, försurning eller eutrofiering. Utdikning, dränering och andra ingrepp ändrar de hydrologiska förhållandena och leder till uttorkning av naturtyper. Naturtyperna kan påverkas negativt även av perifera dikningsföretag, ledningsgrävningar och vägdragningar om de leder till sänkt grundvattennivå eller ändrad hydrologi på lokalerna.

- Spridning av invasiva arter.
- Tångtäkt och strandstädning utgör ett hot mot Vens driftvallar.
- Friluftsliv och turism innebär störningar och slitage.
- Övergödning genom ökad pålagring med ruttnande alger.
- Oljeutsläpp.
- Införande av kräftor och fisk i småvatten utgör ett hot mot större vattensalamander. För intensiv beteshävd, speciellt i de öppna naturtyperna omkring de vattendrag där större vattensalamander finns påverkar också arten negativt.

Skydd och bevarandeåtgärder

Ingrepp som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område kräver tillstånd av länsstyrelsen enligt 7 kapitlet 27–29 § miljöbalken. Detta gäller oavsett om ingreppet sker inom eller utanför ett Natura 2000-område. Bevarandeplanen ska också fungera som underlag för bedömningen av om tillstånd behövs och om tillstånd kan ges.

Vid genomförandet av art-och habitatdirektivet utgår man från att alla verksamheter som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område kräver tillstånd. Enligt övergångsbestämmelserna krävs inte ett sådant tillstånd för verksamheter som påbörjats före 1 juli 2001 under förutsättning att de vid denna tidpunkt hade tillstånd enligt 9 eller 11 kap miljöbalken (eller motsvarande äldre bestämmelser). De tillståndsgivna verksamheterna skyddas av rättskraften i tillståndet. Syftet med övergångsbestämmelserna var inte att undanta tillståndskravet för framtida förändringar av befintliga verksamheter utan man ville undvika en obligatorisk omprövning av samtliga verksamheter som bedrevs 1 juli 2001. Vid ändringar av verksamheter och vid nyanläggning aktualiseras dock tillståndsplikten.

På grund av att fornlämningar finns i området måste alla åtgärder som skulle kunna ha en inverkan på dessa först samrådas med kulturmiljöenheten på Länsstyrelsen Skåne. Det är också kulturmiljöenheten på Länsstyrelsen Skåne som avgör om en åtgärd bedöms påverka eller inte påverka en fornlämning. Exempel är åtgärder så som slyuppdragning eller markberedning.

Staten har det övergripande ansvaret för skötseln av Natura 2000-områden och för att bevarandemålen uppnås. En förutsättning för att nå målen är ett gott samarbete mellan staten och den eller dem som äger eller brukar marken.

Skydd och reglering

Hela Natura 2000-området Ven ingår i naturreservatet Vens backafall som bildades 1990-11-13. Enligt reservatsföreskrifterna är det inom området förbjudet att bl.a. uppföra nya byggnader/anläggningar, att använda gödningsmedel eller kemiska bekämpningsmedel samt att bedriva täktverksamhet i någon form. Det är även förbjudet att vidta åtgärder som förändrar yt- eller dräneringsförhållanden samt landskapets allmänna karaktär, såsom att spränga, borra, schakta, dämna, dränera, plöja eller utföra annan markberedning.

Natura 2000-området ingår även i riksintresse för naturvård, friluftsliv och kulturmiljövård. Delar av området omfattas även av strandskydd. Länsstyrelsen anser att de nödvändiga bevarandeåtgärderna är reglerade.

Prioriterade bevarandeåtgärder

Vens högsta naturvärden är knutna till de öppna markerna och rasbranterna. Igenväxning med träd och buskar påverkar områdets naturvärden negativt och utgör bl.a. ett hot mot sandödla, backsvala, klintsnyltrot och jättefräken. De prioriterade bevarandeåtgärderna är därför röjningar, gallring och bränning av igenväxta marker samt betesdrift med syfte att hålla naturtyperna öppna. Ett begränsat inslag av träd och buskar samt brynmiljöer är önskvärt. Träd bör ej tillåtas växa i slänterna.

Restaureringsåtgärder

- Skapande av sandblottor på ytor utan tydlig vattenerosion i syfte att gynna bl.a. sandödlor och bin.
- Se skötselplan för fler restaureringsåtgärder.

Löpande skötsel

- Återkommande röjningar.
- Fortsatt betesdrift.
- Naturvårdsbränning vid behov.
- Kompletterande slätter.
- Se skötselplan för fler skötselåtgärder.

Uppföljning

Uppföljning av naturtyper och arter inom Natura 2000-områdena kommer att ske med omdrev vart 6:e eller 12:e år beroende på naturtyp och art. Vissa delar av uppföljningen, som t.ex. areal är obligatoriska medan andra delar kan väljas av länsstyrelserna själva. Mer information om enskild naturtyp/art finns på Naturvårdsverkets hemsida.

Referenser

- ArtDatabanken 2015. *Rödlistade arter i Sverige 2015*. ArtDatabanken SLU, Uppsala.
- Artdatabankens Artfaktablad (1992–2001) för de rödlistade arterna inom området.
- Artdatabankens information till Länsstyrelsen i Skåne Län om rödlistade arter, GIS-skikt.
- Landskrona kommun 2006. *Naturvårdsprogram för Landskrona kommun*.
- Löfroth M. (ed.) 1997. *Svenska naturtyper i det europeiska nätverket Natura 2000*. Naturvårdsverket. Naturvårdsverkets förlag.
- Naturvårdsverket 2007. *Åtgärdsprogram för bevarande av större vattensalamander och dess livsmiljöer*. Naturvårdsverket, Stockholm.
- Naturvårdsverket 2013. *Åtgärdsprogram för sandödla 2014–2017*. Naturvårdsverket, Stockholm.
- Olsson, K-A. m.fl. (red), 2003. *Floran i Skåne. Vegetation och utflyktsmål*. Lund
- SGU:s vägledning: <http://www.sgu.se/samhallsplanering/planering-och-markanvandning/grundvatten-i-planeringen/grundvattenberoende-ekosystem/>
- Sveriges geologiska undersökning. 2016. Bilaga. Vägledningsmaterial över vilka Natura 2000-naturtyper som är känsliga för grundvattenpåverkan. SGU.

Bilagor

1. Karta med naturtyper enligt Natura 2000
2. Naturtypskoder för kartan
3. Rödlistade och hotade arter

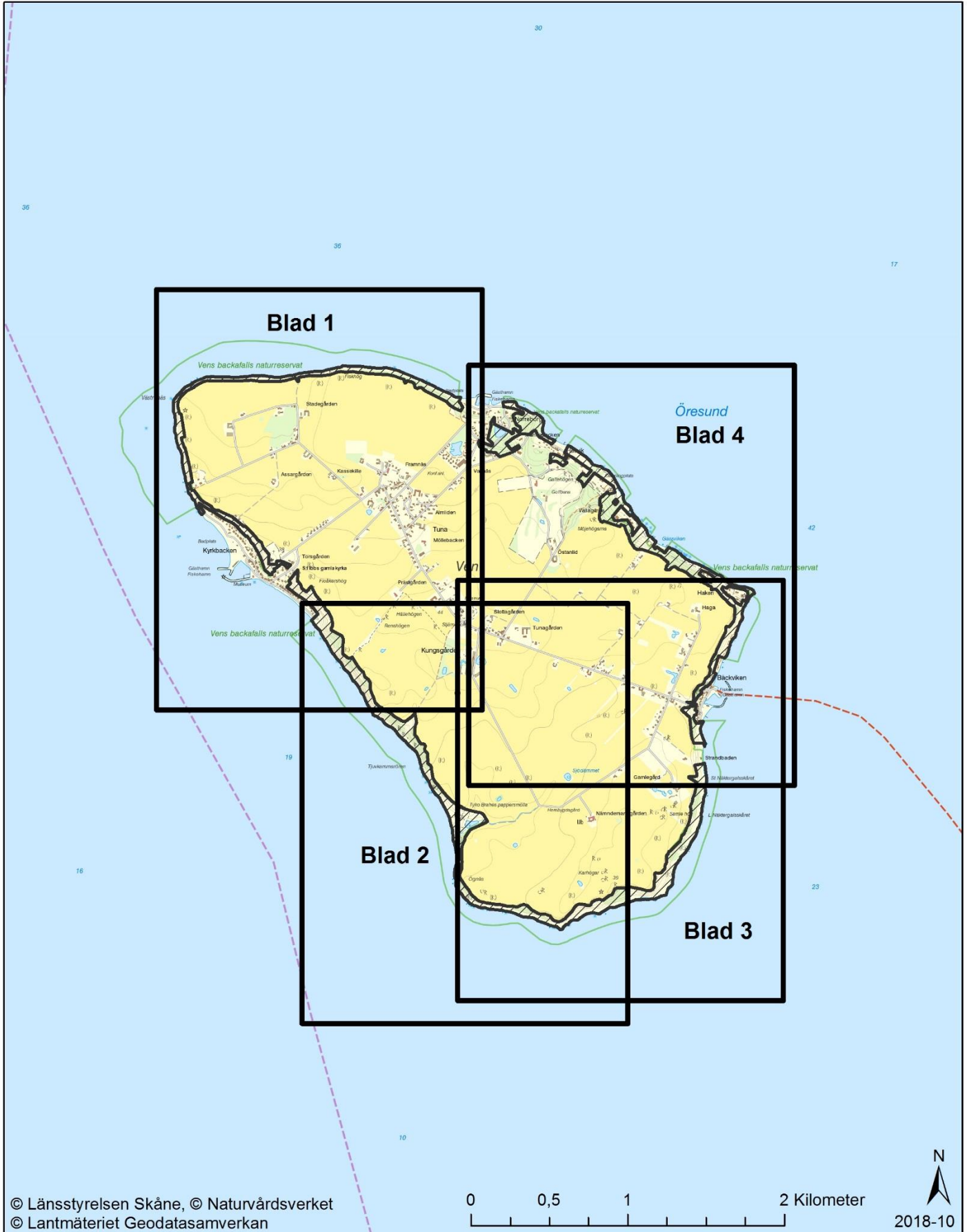
Upprättad av Länsstyrelsen Skåne
Planförfattare: Mia Kristersson och Kristian Nilsson
Senast reviderad 2018-10-25 av Alexander Regnér

Bilaga 1, Karta med naturtyper enligt Natura 2000

Natura 2000-området Ven, SE0430063

Översikt av kartblad

Natura 2000-området Ven, SE0430063 med naturtyper

Förteckning över naturtyper återfinns i bilaga 2

Karta 1 av 4

Natura 2000-området Ven, SE0430063 med naturtyper

Förteckning över naturtyper återfinns i bilaga 2

Karta 2 av 4

Natura 2000-området Ven, SE0430063 med naturtyper

Förteckning över naturtyper återfinns i bilaga 2

Karta 3 av 4

Natura 2000-området Ven, SE0430063 med naturtyper

Förteckning över naturtyper återfinns i bilaga 2

Karta 4 av 4

Bilaga 2, Naturtypskoder för kartan

Natura 2000-naturtyper

- 1210 – Annuell vegetation på driftvallar
- 1220 – Perenn vegetation på steniga stränder
- 6210 – Kalkgräsmarker (viktiga orkidélokaler)
- 6270 – Artrika torra-friska låglandsgräsmarker av fennoskandisk typ

Icke-naturtyper

- 908 - KNAS - triviallövskog med ädellövinslag (>70% löv och 20–50% ädellöv)
- 1000 - Marint vatten
- 1952 - Ickenatura-stränder - Moränstränder
- 1953 - Ickenatura-stränder - Blockstränder
- 1954 - Ickenatura-stränder - Grus-, stenstränder
- 1955 - Ickenatura-stränder - Sandstränder
- 2000 - Sanddominerade miljöer
- 3000 - Vatten
- 6910 - Öppen kultiverad gräsmark
- 6916 - Buskrik utmark
- 6950 - Väg + väggkantsvegetation >15 m bredd
- 6999 - Exploaterad mark, ickenatura-naturtyp

Bilaga 3, Rödlistade och hotade arter i Natura 2000-naturtyperna

Rödlistade arter enligt artdatabankens rödlista 2015 placeras i olika hotkategorier beroende på risk för utdöende i vilt tillstånd inom olika tidsperspektiv. Arter med extremt/mycket stor risk att dö ut i vilt tillstånd inom en mycket nära/nära framtid placeras i kategorin CR (Critically endangered; akut hotad) resp. EN (Endangered; starkt hotad). Arter som löper stor risk för utdöende i ett medellångt tidsperspektiv placeras i kategorin VU (Vulnerable; sårbar). Arter som bedöms ligga nära kategorin VU men inte uppfyller alla kriterier placeras i kategorin NT (Near Threatened; missgynnad). Arter som numera är livskraftiga men som tidigare varit hotade placeras i LC. F= fridlyst art, Ågp= art som har eller ska få ett nationellt åtgärdsprogram för hotade arter, B1, B2, B4 & B5 hänvisar till resp. bilaga i art- och habitatdirektivet.

Organismgrupp	Artnamn	Vetenskapligt namn	Hotkategori/ Annan fakta
Kärlväxter	Jättefräken	<i>Equisetum telmateia</i>	CR, F
	Skogsalm	<i>Ulmus glabra</i>	CR
	Kärrjohannesört	<i>Hypericum tetrapterum</i>	NT
	Källfräne	<i>Nasturtium officinale</i>	VU
	Lungrot	<i>Blitum bonus-henricus</i>	VU
	Vit sminkrot	<i>Buglossoides arvensis var. arvensis</i>	NT
	Klintsnyltrot	<i>Orobanche elatior</i>	EN, F
	Åkerkulla	<i>Anthemis arvensis</i>	NT
	Jordtistel	<i>Cirsium acaule</i>	NT
	Sommarfibbla	<i>Leontodon hispidus</i>	NT
	Skogsknipprot	<i>Epipactis helleborine</i>	LC, F
	Tvåblad	<i>Neottia ovata</i>	LC, F
	Gullviva	<i>Primula veris</i>	LC, F
	Ålgräs	<i>Zostera marina</i>	LC, ÅGP
	Vildpersilja	<i>Aethusa cynapium</i>	LC, ÅGP
	Kamomillkulla	<i>Anthemis cotula</i>	EN, ÅGP
Skalbaggar	Mjälgrävare	<i>Dyschirius angustatus</i>	NT
	Ågrävare	<i>Dyschirius intermedius</i>	NT
	Havsstrandlöpare	<i>Bembidion cruciatum</i>	EN, ÅGP
	Källkvicklöpare	<i>Bembidion stephensii</i>	NT
		<i>Holotrichapion ononis</i>	NT
		<i>Limnichus pygmaeus</i>	VU
		<i>Bledius atricapillus</i>	VU, ÅGP
		<i>Bledius erraticus</i>	VU
		<i>Bledius nanus</i>	NT
		<i>Stenichnus pusillus</i>	NT
		<i>Tasgius globulifer</i>	NT, ÅGP
	Svart majbagge	<i>Meloe proscarabaeus</i>	NT
Bin	Släntsmalbi	<i>Lasioglossum nitidiusculum</i>	VU
Fjärilar	Prydlig lövmätare	<i>Scopula ornata</i>	EN, ÅGP
Fåglar	Ejder	<i>Somateria mollissima</i>	VU
	Svärta	<i>Melanitta fusca</i>	NT
	Havsörn	<i>Haliaeetus albicilla</i>	NT, ÅGP
	Duvhök	<i>Accipiter gentilis</i>	NT
	Pilgrimsfalk	<i>Falco peregrinus</i>	NT
	Silltrut	<i>Larus fuscus</i>	NT
	Gråtrut	<i>Larus argentatus</i>	VU
	Tretåig mås	<i>Rissa tridactyla</i>	EN

	Kungsfiskare	<i>Alcedo atthis</i>	VU
	Sånglärka	<i>Alauda arvensis</i>	NT
	Backsvala	<i>Riparia riparia</i>	NT
	Ängspiplärka	<i>Anthus pratensis</i>	NT
	Kungsfågel	<i>Regulus regulus</i>	VU
	Sävsparv	<i>Emberiza schoeniclus</i>	VU
Grod- och kräldjur	Sandödlan	<i>Lacerta agilis</i>	VU, B4, ÅGP, F
	Större vattensalamander	<i>Triturus cristatus</i>	LC, B2, B4, ÅGP, F
	Mindre vattensalamander	<i>Lissotriton vulgaris</i>	LC, F
	Vanlig padda	<i>Bufo bufo</i>	LC, F

Bevarandeplan för Ven

Syftet med Natura 2000-området Ven i Landskrona kommun är att bevara öns unika klintkust med blottade erosionsbranter och örtrika öppna marker och buskmarker som tillsammans hyser flertalet sällsynta och hotade arter, såsom klintsnyltrot, jättefräken, backsvala och sandödlå.

En del i länsstyrelsens verksamhet är att skydda värdefull natur genom att bilda Natura 2000-områden och upprätta bevarandeplaner. Syftet är att EU:s medlemsländer ska ta ett gemensamt ansvar för att bevara arter och naturtyper som förekommer i Europa och att upprätthålla Natura 2000-områdenas naturtyper och arter i gynnsam bevarandestatus inom den biogeografiska regionen.

Bevarandeplanen innehåller bevarandesyftena och bevarandemålen med Natura 2000-området via de fyra kriterierna areal, ekologiska strukturer & funktioner, typiska arter samt Natura 2000-arter (Arter i habitatdirektivets bilaga 2), beskrivning av området samt beskrivning av varje naturtyp och/eller art, förutsättningar för gynnsam bevarandestatus samt vad som kan påverka Natura 2000-området negativt. Den innehåller även information om vilka skötselåtgärder som behövs göras i Natura 2000-området.

Länsstyrelsen
Skåne

www.lansstyrelsen.se/skane